

Milí bratia kňazi a všetci členovia cirkevného tribunálu,

začiatok nového kalendárneho roka sa v našej diecéze spája so stretnutím diecézneho biskupa s členmi diecézneho cirkevného tribunálu. Uplynul rok, v ktorom som bol rozhodnutím Svätého Otca Františka menovaný za diecézneho biskupa. Využívam túto príležitosť, aby som sa vám všetkým poďakoval za prácu v uplynulom kalendárnom roku, ktorú vykonávate pre dobro Božieho ľudu.

Žijeme v dobe, keď istá časť našej spoločnosti vytvára tlak na manželstvo, čo vedie k úpadku základných vlastností manželstva, ktorými sú jednota a nerozlučiteľnosť. Rastie nielen počet rozvodov, ale aj počet nadväzovania nového spolužitia zo strany samotných veriacich, a to či už vo forme uzatvorenia občianskeho zväzku alebo bez neho. Skutočná sloboda sa zamenila s predstavou, že každý sa môže rozhodnúť, ako sa mu zachce, akoby neexistovala pravda, hodnoty a princípy. V takomto kontexte aj ideál manželstva so záväzkami výlučnosti a stability je zničený tým, čo komu práve príde vhod, alebo vrtochmi pocitovosti (porov. Amoris laetitia, bod 34).

V rámci náuky Cirkvi sme neraz svedkami, ako sa stránky dožadujú pseudopastorálnych riešení, len aby dosiahli anuláciu ich predchádzajúceho manželského zväzku. Môže to viesť k navodeniu pomýleného obrazu, že medzi pastoračným prístupom a prístupom v procese skúmania platnosti manželského zväzku jestvuje protiklad, akoby jestvoval protiklad medzi láskou a pravdou. Chcem pripomenúť slová už zosnulého pápeža Benedikta XVI., ktorý vo svojej encyklike Caritas in veritate prízvukuje prepojenosť pravdy a lásky: „*Obhajovať pravdu, s pokorou a presvedčivo ju predkladať a životom o nej vydávať svedectvo, sú náročné a nenahradiateľné formy lásky. Ved' láska sa „raduje z pravdy“ (1 Kor 13,6) (CiV, bod 1)*

V manželskom zväzku založenom na pravde, láska vytrvá aj životné skúšky. Bez pravdy láska sklzne do sentimentálnosti. Žiaľ, žijeme v kultúre, ktorá netuži po pravde, a preto sa láska stáva korisťou emócií, vášní a vlastných mienok. Cieľom procesu skúmania platnosti manželského zväzku nie je komplikovať život veriacim, alebo dokonca vytvárať medzi nimi spory, ale slúžiť pravde. V žiadnom prípade preto neplatí pravidlo, že ak chceme byť pastoračne účinnejší, musíme byť menej právny. Takýmto spôsobom by sa ľahko mohlo stať, že pastoračný prístup by sa nakazil subjektívnymi postojmi k stránkam procesu, lebo by sa zakryla pravda Kristovho evanjelia. Samozrejme, byť právny neznamená byť formálny a necitlivý v prístupe k veriacim, ale verný náuke Cirkvi. Pripomínam, že pastoračný a právny rozmer je v putujúcej Cirkvi na zemi nerozlučne spojený v jednej harmónii, lebo majú jediný cieľ – „salus animarum“.

Milí bratia kňazi a ostatní zamestnanci cirkevného tribunálu, chcem vás povzbudiť, aby ste sa pri skúmaní platnosti manželského zväzku vždy riadili touto harmóniou lásky a pravdy. V tomto duchu Vám vyprosujem vo vašej práci pre dobro veriacich Božie požehnanie a dary Ducha Svätého.

Mons. František Trstenský
spišský diecézny biskup